

## מבנה הפרק: The Structure of the Chapter

### חלק ג: דברי המקונן אל בת-ציון ודברי בת-ציון אל ה'

- (ג) מה אעידך מה אדמה לך הבת ירושלם  
מה אשוה לך ואנחמך בתולת בת ציון כי  
גדול כים שברך מי ירפא לך
- (ד) נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על  
עונך להשיב שביתך ויחזו לך משאות  
שוא ומדוחים
- (טו) ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו  
וינעו ראשם על בת ירושלם הזאת העיר  
שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ
- (טז) פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו ויחרקו  
שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו  
מצאנו ראינו
- (יז) עשה ה' אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה  
מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך  
אויב הרים קרן צריך
- (יח) צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידו  
כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת  
לך אל תדם בת עינך
- (יט) קומי רוני בלילה לראש אשמרות שפכי  
כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך  
על נפש עולליך העטופים ברעב בראש  
כל חוצות
- (כ) ראה ה' והביטה למי עוללת כה אם  
תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם  
יהרג במקדש אדני כהן ונביא
- (כא) שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי  
ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך  
טבחת לא חמלת
- (כב) תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה  
ביום אף ה' פליט ושריד אשר טפחתי  
ורביתי איבי כלם

### חלק א: דברי המקונן על בת-ציון

- (א) איכה יעיב באפו אדני את בת ציון  
השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא  
זכר הדם רגליו ביום אפו
- (ב) בלע אדני לא חמל את כל נאות יעקב  
הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע  
לארץ חלל ממלכה ושריה
- (ג) גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחר  
ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש  
להבה אכלה סביב
- (ד) דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג  
כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש  
חמתו
- (ה) היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל  
ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת  
יהודה תאניה ואניה
- (ו) ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח ה'  
בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך  
וכהן
- (ז) זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד  
אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית ה'  
כיום מועד
- (ח) חשב ה' להשחית חומת בת ציון נטה קו  
לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה  
יחדו אמללו
- (ט) טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה  
מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה  
לא מצאו חזון מה'
- (י) ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר  
על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ  
ראשן בתולת ירושלם

### חלק ב: המעבר ה"אובייקטיביות" למעורבות בצער

כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי  
נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי  
בעטף עולל ויונק ברחבות קריה  
לאמתם יאמרו איה דגן ויין  
בהתעטפם כחלל ברחבות עיר  
בהשתפך נפשם אל חיק אמתם

## המבנה הכיאסטי בפרק ב: The Chiastic Structure of Ch. 2

תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה <u>ביום</u> <u>אף ה'</u> פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם	איכה יעיב באפו <u>אד-ני</u> את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם <u>רגליו ביום אפו</u>
שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת <u>לא חמלת</u>	בלע <u>אד-ני</u> <u>לא חמל</u> את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה
ראה ה' והביטה למי עוללת כה אם <u>תאכלנה</u> נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אד- <u>ני כהן ונביא</u>	גדע בחרי אף כל <u>קרן ישראל</u> השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה <u>אכלה</u> סביב
קומי רוני בליל לראש אשמרות <u>שפכי כמים</u> לבך נכח פני <u>אד-ני</u> שאי אליו כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות	דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון <u>שפך כאש</u> חמתו
צעק לבם אל <u>אד-ני</u> חומת <u>בת ציון</u> הוריד כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך	היה <u>אד-ני</u> כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב <u>בבת יהודה</u> תאניה ואניה
<u>עשה ה' אשר זמם</u> בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם <u>הרס</u> ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך	<u>ויחמס</u> כגן שכו <u>שחת</u> מועדו <u>שכת ה'</u> בציון מועד ושבתי וינאץ בזעם אפו מלך וכהן
פצו עליך פיהם כל <u>אויביך</u> שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך <u>זה היום</u> שקוינהו מצאנו ראינו	זנח <u>אד-ני</u> מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד <u>אויב</u> חומת ארמנותיה קול נתנו בבית ה' <u>כיום מועד</u>
ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו ויגעו ראשם על <u>בת ירושלם</u> הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ	חשב ה' להשחית חומת <u>בת ציון</u> נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אמללו
<u>נביאיך</u> חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביתך <u>ויחזו לך</u> משאות שוא ומדוחים	טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה <u>גם נביאיה</u> לא מצאו <u>חזון מה'</u>
מה אעידך מה <u>אדמה</u> לך <u>הבת ירושלם</u> מה אשוה לך ואנחמך <u>בתולת בת ציון</u> כי גדול כים שברך מי ירפא לך	ישבו לארץ <u>ידמן</u> זקני <u>בת ציון</u> העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן <u>בתולת</u> <u>ירושלם</u>
<u>לאמתם</u> יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל <u>ברחבות עיר</u> בהשתפך נפשם <u>אל חיק</u> אמתם	כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי <u>בעטף עולל ויונק</u> <u>ברחבות קריה</u>